

Najvišje priznanje Hrastniški brigadi

Z delovne akcije v Kožbani se je vrnila mladinska delovna brigada »3. julij« iz Hrastnika, v kateri so poleg mladih revirčanov sodelovali tudi mladi iz pobratenege mesta Raške v Srbiji. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij Hrastnika in pokrovitelja — »SIJAJA« iz Hrastnika — so dvakrat obiskali brigadirje, bili pa so tudi na zaključnem dnevu,

vsa moja pričakovanja o uspehu brigade na akciji. Med brigadirji je vsekozi vladalo prijateljstvo, kar nas je ob delu samo vzpodbujalo».

ŠEBJAN MARJAN, štipendist Steklarne Hrastnik:

»Letos sem izkoristil priložnost in sem odšel na delovno akcijo, ki se mi je štela kot obvezna praksa. Bil sem prvič na delovni akciji in sem izredno zadovoljen. Razveseljivo je to, da smo se v prostem času skoraj vsi ukvarjali z interesnimi dejavnostmi — kulturo, idejnopolitičnim delom, športom... za kar smo tudi dobili zaslužena priznanja. Če bom imel možnost, se bom tudi naslednje leto udeležil kakšne delovne akcije.«

ANICA ČEPERLIN — maturantka srednje medicinske šole:

»Čeprav na akciji (zaradi višje sile!) nisem sodelovala v celotni izmeni, lahko rečem, da so uspehi naše brigade dobri. Trasa vodovoda v Kožbani je zares težka, saj smo večinoma kopali po skalnatem in kamnitem terenu. Fantje so delali z kompresorji in zato je naša povprečna norma 152% res lep uspeh. Tudi vodstvo akcije je bilo dobro izbrano, saj so nam bili dragocena pomoč na vseh področjih. Jasno, naslednje leto pa spet na akcijo!«

BANTAN JURE, štipendist Steklarne Hrastnik:

»Obiskujem 1. letnik kovinarske šole v Zagorju in sem bil letos prvič na akciji. Čeprav smo fantje spali v šotorih, čeprav so nas žulji na terasi velikokrat boleli, pa smo z dobro voljo in tovarištvom vse to premagali. Na akciji sem spoznal nove prijatelje iz pobratenege mesta Raške, ki mi bodo ostali v spominu kot dobri brigadirji. Želim se udeležiti še mnogih naslednjih akcij, saj imam občutek, da te želja po akcijah zagrabi že, ko se vrneš s prve in potem se vsem ostalim skoraj ne moreš odreči.«

IRENA JAMŠEK, gimnazijka z Dola pri Hrastniku:

ko so jih presenečeni nad uspehi spremljali na Kal, kjer so nadaljevali z delom — urejali so cesto na Kal.

Brigada je na akciji kopala jake za vodovod v Goriških Brdih, izkopalj so 1200 metrov in zasuli 600 metrov kanala. Brigada je bila štirikrat udarna, 25% brigadirjev pa si je zaslužilo udarniške značke. Brigada se je izredno dobro pokazala tudi na področju družbenega življenja, o čemer pričajo pridobljena priznanja in trdno sklenjena prijateljstva med udeleženci akcije. Ko smo se v kalski planinski postojanki po končanem delovnem dnevu pogovarjali z brigadirji, so nam povedali naslednje.

BORUT SLANŠEK, komandant mladinske delovne brigade »3. julij«:

»Že takoj po prihodu na delovno akcijo smo temeljito uredili okolje brigadnega naselja in tako so začetni uspehi pri skupnem delu z brigado »Veljko Vlahovič« iz Šmarja pri Jelšah vplivali na vso nadaljnjo aktivnost. Vsi brigadirji so vestno pristopili k delu, kar nam je tudi omogočilo, da smo normo krepko presežali in s tem postali udarna brigada.

Dejstvo, da smo med akcijo poželi vsa možna priznanja vključno s trakom akcije, ki je najvišje priznanje in ki smo ga ponosno pripeli na prapor, tudi meni pomeni veliko, saj so presežena tudi

»Letos sem bila prvič v brigadi, z uspehi brigade pa sem zelo zadovoljna. Mislim, da vseh teh priznanj ni nihče od nas pričakoval. Čeprav smo med akcijo res prizadevno delali. Predlagam, da bi organizatorji brigade v bodoče brigadirje še temeljiteje seznanjali in informirali o delovnih akcijah ter jih tako pripravljali na zavestno skupinsko delo in si tako že vnaprej zagotovili uspeh, kot smo ga dosegli v tej izmeni. Akcij se bom vsekakor še udeležila.«

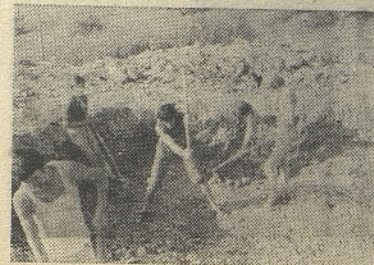
DESPOTOVIČ DRAGOMIR, brigadir-udarnik iz Raške:

»Na akcijah sem bil že prej, vendar mi ta pomeni mnogo več zaradi izjemnih uspehov ter iskrenega prijateljstva, sklenjenega med mladimi iz naših dveh pobratenih mest. Delali smo precej in to na težkem terenu, delo s kompresorji je bilo naporno. Mi smo se trudili, saj smo s svojim delom pomagali k razvoju manj razvijačnega področja v Goriških Brdih. Mladi iz Raške se bomo radi spominjali akcije in če bodo možnosti, se zopet udeležimo akcije v naslednjem letu. Mi gremo narazen, prijateljstvo pa bo ostalo.«

LEA JAGODIČ, brigadirka iz Hrastnika:

»V primerjavi z lanskoletno akcijo v Kožbani me letošnja ni tako zadovoljila. Ne zaradi uspehov pri delu ali zaradi prijateljev, temveč zaradi samega vzdušja. Za odhod na akcijo bi se morali ma-

lo bolj pripraviti, saj je bila večina brigadirjev letos prvič na akciji, pa tudi brigada sama je bila precej mlada, saj je bila povprečna starost 16 let. Ne glede na vse

Takole se dobijo prvi žulji.

probleme in težave, ki se pojavljajo na delovnih akcijah, mislim, da smo storili vse, kar je bilo v naši moči, da častno zastopamo občino, ki nas je poslala na akcijo. Sicer pa vsako leto z akcij prinesemo nove izkušnje, ki nam bodo pomagale pri našem delu v bodoče. Mislim, da se akcije ne da opisati le z pripovedovanjem in pisanjem — akcijo je treba doživeti.

In drugo leto grem spet — zanesljivo!

Mladim, ki še niso bili na akciji samo tole: pojdite, ne bo vam žal!»

Z brigadirji se je pogovarjal Tone Bezgovšek

BROŠURA O TITU

V vseh enotah vzgojno-pomorskega sektorja Pulja so v toku številne manifestacije in akcije, katerih skupni cilj je obeležiti 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo ZKJ in njegovega 85. rojstnega dne. Z nizom športnih srečanj, prireditev, srečanj z mladino in prebivalci okoliških mest so dani prvi doprinosi pripadnikov naših enot k praznovanju Titovih in naših jubilejev.

Organizacija ZSMJ v enoti Mi-

ra Alača je s pomočjo starešin nedavno tega izdala z naslovom V DANOST NARODU brošuro, ki je nastala z željo, da se Titovi jubileji obeležijo s kratko zgodovino ZKJ in v tem okviru osvetli lik našega voditelja Josipa Broz-TITA. Posebno mesto v brošuri je namenjeno samoupravljanju in neuvrčenosti, brošura pa bo služila tudi kot pripomoček pri mladinski politični šoli Borbe — Tito — Partija — Revolucija.

MORNARJI NA DELOVNI AKCIJI

V zalivu Valsaline se sliši samo zvok kladiv, krampov in lopat. Trenutno tu dela trideset brigadirjev, ki so sicer mornarji v puljskem garnizonu. Delajo, ne poznajo utrujenosti, kajti tudi oni hočejo biti najboljši, hočejo biti udarna brigada. Tudi najtežji kamni se zdobijo pod udarci njihovih kladiv. Sedemnajst brigad

iz enot puljskega garnizona se vsak dan menja na delovišču. Vsi delajo za tovariše, ki pridejo za njimi, gradijo športno-rekreativski center. V njegovem sklopu bo kombiniran teren za mali nogomet, odbojko, dve stezi za kegljanje ter igrišče za roketni in košarko.

mornar Tone Bezgovšek

Na delovišču.

Mali intervju

Mnogi člani kolektiva Steklarne Hrastnik se ukvarjajo s športom. To so rokomet, nogomet, odbojka in kegljanje... Bolj redki so tisti, ki so si izbrali drugo področje športa — borilne veščine. Eden izmed njih je Zupanc Samo, cizeler iz TOZD 4, ki se ukvarja z karatejem. Ob najinem zadnjem srečanju je beseda nanesa tudi na karate in nastal je tale kratek zapis.

— Samo, koliko časa že treniraš karate?

»Začel sem z šestnajstim leti na pobudo Abrunar Franca, ki je bil eden prvih karateistov v Hrastniku. Hrastniški karate klub je takrat obstojal že tri leta.«

— Koliko članov ima sedaj hrastniški karate klub?

»V hrastniškem karate klubu je sedaj okrog petdeset članov, vendar vsi ne trenirajo redno. Sedaj v sezoni »dopustov« so treningi

»skrčeni« na enkrat tedensko, sicer pa treniramo tudi po štirikrat na teden.«

— Kdaj si začel tekmovali in kakšne uspehe si dosegel?

»Prvič sem začel tekmovali z četrtem kyu-em (oranžni pas) in sicer za ekipo Hrastnika. To so bila predvsem tekmovanja v okviru medrepubliške slovensko-hrvaške BUDOKAI lige. Tako smo npr. na slovenskem ekipnem prvenstvu za mladince v letu 1975 osvojili 2. mesto, pa tudi na drugih tekmovanjih republiškega in medklubskega značaja smo se nekajkrat kar dobro uvrstili. Ko sem začel v konkurenci posameznikov malo bolj napredovati, pa sem nehal trenirati karate, ker sem 1976 odšel v JLA.«

— Pa letos, si že kaj tekmoval?

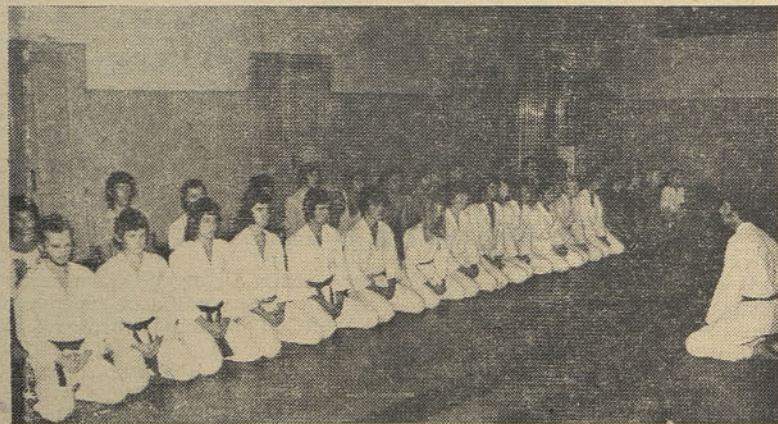
»Na medklubskem prvenstvu za pokal Ilirske Bistrice sem osvojil 3. do 4. mesto. Na ekipnem tekmovanju v Trbovljah pa nam je športna sreča (žal) obrnila hrbet in smo se bolj slabo uvrstili.«

— In kakšni so tvoji načrti za naprej?

»V kolikor bodo možnosti, se bom v avgustu udeležil trenerskega seminarja v Tacnu pri Ljubljani, verjetno pa bom obiskal tudi Poletno šolo borilnih veščin v Medulinu. Sicer pa bo tudi čas dopustov hitro mimo, potem pa bomo spet začeli pospešeno trenirati in vpisovati nove člane v naše vrste.«

Samo bi lahko še veliko povedal o karateju, saj ga dobro pozna. Kako ga tudi ne bi, saj ima modri pas, to pa je v tej športni panogi že skoraj mojstrsko priznanje. Če pa se zanimate za karate, vas bodo hrastniški karateisti radi sprejeli v svoje vrste — le pogumno!

Tone Bezgovšek

Še malo in začel se bo trening.

TEKMOVANJE VOJAŠKIH PEVSKIH ZBOROV

V mornariškem vzgojnem centru v Pulju je bilo v sklopu praznovanja Titovih jubilejev in 35. letnice vojne mornarice organizirano tekmovanje vojaških zborov pod naslovom TITOVIM MORNARJI.

Na tekmovanju je sodelovalo šest zborov. Z mornarji in vojaki so nastopile učenske Srednje ekonomske šole, Medicinske šole in učenske Srednješolske centra »Vitimir Širola-Pajo« iz Pulja.

Za najboljšega je bil proglašen zbor mornarjev iz enote Aleksandra Teboša in učenek Medicinske šole, ki je osvojil prehodni pokal komandanta Mornarskega vzgojnega centra. Drugo mesto so osvojili mornarji iz enote Miše Dolinarja, tretje pa mornarji iz enote Simeona Kraljevskega. Za najboljšega dirigenta je bil z enoglasno odločitvijo proglašen mornar Zoran Ranković.

SLOVO OD ŠOLE

Ko sem se vpisala na srednjo šolo, nisem pomislila, da bodo 4 leta tako hitro minila. In pretekla so. Tri leta smo kot prvošolci, drugo- in tretješolci opazovali maturante, ki so s pesmijo zapuščali šolo. Prišel pa je čas, ko smo tudi mi oblekli bele bluze z napisom Matura 77. Teško smo čakali ta trenutek, da se bomo tudi mi enkrat s pesmijo in šopkom spomnili vsakega profesorja in se mu zahvalili za njegov 4-letni trud. Tudi ti dnevi so prišli in ko smo jih doživljali, nismo mogli verjeti, da je res. Prišel je konec brezskrbnih šolskih dni. Štiri leta so zapustila v nas določene sledove. Profesorji so ugotovili, da smo se zresnili, vendar smo sami to kar težko verjeli. Še vedno smo bili pripravljeni na vsako šalo. V teh štirih letih so se spletle nove prijateljske vezi. Zbrani iz revirskih krajev in tudi od drugod, smo se plašno opazovali na začetku v 1. letniku. Ko smo že nekaj časa preživeli skupaj, smo postali enotni, tovariški, pripravljeni pomagati drug drugemu; led je bil prebit, bili smo celota. Bili smo tovariška skupnost, skupaj smo uživali na ekskurzijah, trepetali pred šolskimi nalogami. Potem pa smo se znašli pred tistim odločilnim trenutkom. Treba si je bilo seči v roke, v slovo. Profesorji so nam vsakemu posebej stisnili roko. »Najlepša in najbolj brezskrbna so dijaška leta,« so nam dejali. Tesno nam je bilo pri srcu, ko smo vsakemu posebej dejali nasvidenje.

Šola nam je dala mnogo, posebno tistim, ki so pokazali zanimanje, da sprejmejo znanje, ki nam ga je nudila. Nihče izmed nas, ki ga je delo zanimalo, ni izgubljal časa, če se je vključil v mladinsko organizacijo na šoli, športno in kulturno življenje. Delo nam je prineslo edino prave navade, pravi odnos in občutek, da zmoremo nekaj ustvariti, sodelovati pri ustvarjanju novega. Dosegali smo uspehe, bili smo deležni pohval, doživljali smo tudi razočaranja. Kljub številnim finančnim, prostorskim in drugim problemom pa naša dejavnost ni zamrla. Mnogi smo se v šoli vključili v različne dejavnosti, pri nekaterih pa je tekel tok srenješolskega dela mimo. Upam, da se bodo tudi tako nekoč predramili, kajti naša družba danes potrebuje le delovne ljudi, ki bodo pripravljene nekaj storiti zanjo in ne bodo mislili le na svoje koristi.

Maturantski izlet je bila naša zadnja pot, ki smo se je veselili že dolgo pred koncem šole. Odločili smo se za 7-dnevni izlet po Jugoslaviji. Menili smo, da je potrebno najprej spoznati lastno domovino in odkriti njene lepote.

Pot nas je vodila do Beograda, od tam pa z vlakom dalje do Bara. Lahko smo opazovali veličastno delo tistih, ki so to 476 km dolgo progo zgradili. Peljali smo se skozi 254 predorov, med katerimi sta najdaljša Sozina 6.970 metrov in Zlatibor 6.169 metrov. Proga doseže pri Kolašinu najvišjo nadmorsko višino, kar 1.032 m. Ko smo se pripeljali iz teme, smo se zazrli v doline pod sabo in opazovali številne klisure, slikovita mesta. Najbolj navdušeni smo bili nad reko Taro, ki je čista, ze-

lene barve tekla daleč pod nami. Iz Bara smo se odpeljali v Ulcinj in prispeli tja pozno zvečer. Naslednji dan smo uživali v soncu na 14 km dolgi peščeni Veliki plaži. Profesorji, ki so šli z nami, niso bili strogi ljudje s katēdra, ampak so se vživeli v naš maturantski krog. Na poti iz Ulcinja proti Dubrovniku, kjer smo se nameravali vkrcati na ladjo, smo se ustavili tudi v Cetinju, kjer so imeli nekoč svoje rezidence črnogorski vladiki. Danes so te palače spremenjene v muzeje. Odlikujejo se po originalnosti številnih predmetov iz tiste dobe. Po ogledu smo se z avtobusom odpeljali proti Lovčenu, 1749 m visoki gori, na kateri je postavljen mavzolej Petru II. Petroviču Njegošu, znanemu vladiki in črnogorskemu pesniku. Kmalu smo morali avtobus zapustiti in se peš odpraviti dalje. Vzpeli smo se preko 464 stopnic do vrha, od koder je čudovit razgled na Črno goro. Na vrhu je vladala tišina, ki je tudi mi nismo želeli motiti. nekorlido-dnivilvesth ldnad an Njegošev mavzolej je veličasten. Ko smo odprli težka vrata, smo obstali pred veličastno marmorno skulpturo Njogoša, nad katero se je bočila kupola, ki so jo izdelali iz zlata v obliki mozaika. Njogoš si je izbral res pravi kraj za svoje poslednje počivališče. Polni vtisov smo se vračali nazaj. Serpentin tudi potem ni bilo konec. Načrt za serpentinasto cesto, po kateri smo se spuščali, je naredil nek Italijan. Zaljubljen je bil v domačinko Marijo. Dolgo časa se je spraševal, kako naj ji izpove svojo ljubezen. Potem pa je v dnu kotline speljal še eno serpentino, ki ima obliko črke M, v spomin na svojo Marijo. To serpentino smo opazovali z vrha in bili smo navdušeni nad njegovo domisljico. Za ogled Dubrovnika nismo imeli veliko časa. V stari del smo se odpravil zvečer in zgodaj zjutraj, ko so nam jutranji žarki odkrivali lepote starih trgov, palač, vodnjakov, obzidja, ki pa je bil na žalost še zaprt. Potem pa nas je že čakala ladja. Bila je to predzadnja etapa naše zadnje skupne poti, ki smo jo preživeli s pesmijo in smehom na ustih dolgo v noč.

Ko smo na Reki sedli na vlak, nas je že obšel občutek tesnobnosti. Vračali smo se proti domu, z našega zadnjega izleta. Bila je velika sprememba, vrniti se iz sončnega Primorja v ozko dolino, ki se je dušila v dimu in prahu. Zaklicali smo svoj zdravje! drug drugemu. Segli smo si v roko. Zdaj je res konec. V jeseni ne bomo več skupaj sedeli v šolskih klopeh. Naše poti se razhajajo. Eni bodo nadaljevali šolanje, drugi se bodo zaposlili. Stopili smo v življenje, v katerem se moramo še mnogo naučiti, a porabiti moramo tudi pridobljeno znanje. Vso srečo so nam zaželeli v šoli. Čez eno leto, ko se bomo srečali na prvi obletnici mature, ne bomo več pripravniki, niti dijaki. Vsak bo po svoje oblikovana osebnost, vsak bo iskal svojo življenjski cilj. Na naših obletnicah pa se bomo takšni in drugačni spomnili na skupne dni in dogodivščine ter prve preizkušnje, ki smo jih družno prestali.

Jasna Kosm

II. MLADINSKA STEKLARIADA JULIJSKI OGENJ

II. mladinske igre mladih steklarjev iz vse Slovenije so bile v Hrastniku dne 22. 7. 1977 na igriščih za Savo. Iger so se udeležili mladi iz steklarn Boris Kidrič, Rogaška Slatina, Šola Rogaška Slatina, Straža, Slovenska Bistrica, Samobor, brusilnica Kozje in Steklarna Hrastnik. Igre so potekale v dobrem in fair vzdusju, saj so tudi udeleženci pohvalili organizacijo. Tekmovali so v malem nogometu, kegljanju, streljanju, namiznem tenisu in šahu. Ženske so se pomerile v streljanju.

Igre je odprl predstavnik Steklarne tov. Vidovič z željo, da bi tekmovanje potekalo fair.

NOGOMET

V malem nogometu so tekmovali ekipe šestih steklarn, ki so se razdelile v dve skupini. Skupina A: Rogaška Slatina, Hrastnik, Straža. Skupina B: Slovenska Bistrica, Samobor, Šola Rogaška Slatina. Po predtekmovanju skupin so se v finale uvrstile ekipe Hrastnika, Samobora, Boris Kidrič in Slovenske Bistrice. Za 3. in 4. mesto so se pomerili mladi iz steklarne Boris Kidrič in Slovenske Bistrice, za 1. mesto pa ekipi iz Samobora in Hrastnika. Po ogorčeni borbi je 1. mesto pripadlo ekipi Hrastnika.

Končni vrstni red v malem nogometu:

1. Steklarna Hrastnik
2. Samobor
3. Boris Kidrič
4. Slovenska Bistrica
5. Straža
6. Šola Rogaška Slatina

KEGLJANJE

Mladinci iz steklarn Borisa Kidriča, Straže, Samobora, Hrastnika, Šole in Slovenske Bistrice so se pomerili v kegljanju. Kegljali so v borbenih partijah s štirimi kegljači. Po fair borbi je 1. mesto osvojila ekipa Hrastnika.

Končni vrstni red:

	Podrtih kegljev
1. Steklarna Hrastnik	349
2. Straža	294
3. Samobor	286
4. Slovenska Bistrica	276
5. Boris Kidrič	271
6. Šola	261

Za ekipo mladih iz Hrastnika so tekmovali: Koritnik Bojan, Rancinger Roman, Keber Miro in Hudi Vili.

STRELJANJE

V streljanju so tekmovali vsi mladinci iz vseh prijavljenih ekip. Po dobrem streljanju so 1. mesto osvojili mladi strelci iz Steklarne Hrastnik.

Končni vrstni red:

	Krogov
1. Steklarna Hrastnik	526
2. Slovenska Bistrica	364
3. Straža	362
4. Samobor	308
5. Kozje	285
6. Boris Kidrič	233
7. Šola	232

Med posamezniki so bili najboljši: Delpin Ivo 179, Lisec Danilo 174 in Tutner Samo 173 krogov, vsi iz Hrastnika.

V streljanju so se pomerile ženske iz Steklarne Boris Kidrič in Brusilnice Kozje. Po dobrem streljanju so 1. mesto osvojile mladinke iz Steklarne Boris Kidrič.

NAMIZNI TENIS

V namiznem tenisu je tekmovalo 5 ekip, in sicer: Steklarska šola, Steklarna Boris Kidrič, Straža, Steklarna Hrastnik in Slovenska Bistrica. Zahvala velja NT Kemičarju, ki je sprejel mlade v svoje prostore in jim omogočil, da se pomerijo v fair borbi. Pohvala velja tudi Vikiju Šobi, ki je vodil tekmovanje.

Končni vrstni red:

	Točk
1. Steklarna Hrastnik	12 : 1 4
2. Steklarska šola	9 : 3 3
3. Straža	7 : 6 2
4. Boris Kidrič	3 : 9 1
5. Slovenska Bistrica	0 : 12 0

ŠAH

V šahu so bile propozicije takšne, da so tekmovali 3 mladinci, od tega so bile lahko tudi vse mladinke. Zahvaliti se je predvsem tov. Milanu Vujisiču, ki je vodil partije in priskrbel šahe in ure.

Vrstni red:

	Točk
1. Straža	7
2. Šola	5
3. Boris Kidrič	3
4. Kozje	3

Po borbah v vseh panogah so se seštejele točke in za skupnega zmagovalca, ki je prejel prehodni pokal, je bila proglašena ekipa mladih iz STEKLARNE HRASTNIKA.

Skupni končni vrstni red:

	Točk
1. Steklarna Hrastnik	24
2. Straža	19
3.—5. Boris Kidrič	13
3.—5. Slovenska Bistrica	13
3.—5. Samobor	13
6. Šola	10
7. Kozje	6

Mladinci iz vseh steklarn smo se zedinili, da pokal »fair play« dobi ekipa iz SLOVENSKE BISTRICE.

Na kraju II. mladinskih športnih iger smo se razšli z željo po čimvečjem sodelovanju in skrajšnjem snidenju na tretjih mladinskih športnih igrah.

Julij, ves žareč od poletne vročine.

V juliju enainštiridesetega leta je vzplamtel ogenj upora v majhni balkanski deželi. Julij enainštiridesetega že 40 let plameni skozi čas in živi v srcih milijonov Jugoslovanov.

4. julija 1941 je v Beogradu politbiro CK ZKJ sklenil, da se začne oborožena vstaja. In vzplamtel je julijski ogenj:

7. julija v Beli Crkvi v Srbiji,

13. julija na Čevu in drugih krajih Črne gore,

22. julija v Tacnu pod Šmarno goro v Sloveniji,

27. julija v Drvarju v Bosni in Hercegovini,

27. julija v Sebu v Hrvatski... Dolgo je trajala žetev. Štiri leta so matere na nepokošenih poljih čakale sinove, ne vedoč, da so jih pokosili rafali. Štiri leta so žene čakale moža, otroci očeta. Bila so dolga ta štiri leta. Grobovi so se nizali kod drevoredi po vsej deželi. Toda ogenj, ki je zagorel julija 1941, ni ugasnil. Štiri leta je čakala žetev do svobode.

Danes je julij in nebo nad nami je čisto in svetlo. Danes se spominimo vseh tistih, ki so prizgali julijski ogenj, ogenj revolucije. Spominimo se na matere, katerih sinovi in hčere se niso vrni-

li iz boja, spominimo se pogumnih dejanj naših borcev.

Sutjeska, Kadinjača, Pohorje in Dražgoše so veličastni spomeniki junaškega boja partizanov, kjer so mnogi naši najhrabrejši borci omahnili v boju za največjo vrednoto — svobodo.

Danes v naši domovini cveti svoboda, gradimo samoupravni socialistični družbeni sistem.

Spominimo se: naša partija letos slavi jubilej, 40 let prihoda tovariša Tita na njeno čelo. V svojo beležko obveznosti zapišimo ta jubilej. Ti, ki v srcu nosiš pesem in radost, ne pozabi tega dne. Visoko dvigni zastavo zmage. In bojuj se vedno:

— da ne bo več sovražstva med ljudmi;

— da ne bo več vojne;

— da na poljih ne bo cvetel plevel;

— da o samoupravljanju razpravljajo samo tisti, ki ga gradijo;

— da v našem družbenem sistemu ne bo kretničarjev in zaviračev...

Visoko dvignimo zastavo zmage. Kajti julij je rojstni dan jutra naše dežele. To je pesem zmage, pesem napredka, neskončna pesem.

Tone Bezgovšek

O DOPUSTIH

Smo v času dopustov. Nekateri so dopust že izkoristili, drugi, so na dopustu v teh dneh, tretje pa dopustniški dnevi še čakajo. Sindikati v vseh podjetjih so se trudili, da bi čimveč zaposlenih odšlo na zaslužni odih.

Delavci, ki imajo doma še kmetijo, pa čas, namenjen oddihu, porabijo za večja kmečka opravila. Dnevi, namenjeni počitku, jim tečejo v garanju. Namesto počiti in polni energije se vrnejo z dopusta utrujeni.

To pa je le ena plat medalje. Druga kaže, da bi si sicer veliko delavcev sicer želelo počitek nekje ob morju ali v planinah, pa zaradi skromnih finančnih razmer ne morejo odšteti denarja za večsih precej zasoljeno turistično ponudbo. Tudi če dobijo regres za dopust, se dopustu največkrat odpovejo in tisti kupček denarja raje potrošijo za stvari, ki jih za življenje nujno potrebujejo (mar oddiha ne!). To pa je nedvomno tisti problem, ki bi ga morali v naši samoupravni družbi odpraviti. Res je, da se na tem področju že vidijo nekateri dobri rezultati — ponekod sindikati omogočijo socialno šibkejšim brezplačno letovanje v njihovih počitniških domovih. Še vedno pa so redki tisti, ki lahko preživijo prijeten dopust brez strahu, da bodo zaradi dopustniških stroškov prikrajšani za kaj drugega. Tisti z globljimi žepi pa seveda lahko preživijo dopustniške dneve brezskrbno in razsipno ter nemalokrat dodajo k planiranim dnevom dopusta še nekaj neplaniranih.

Ta občutna razlika bode v oči! Če so že razlike v dohodku, naj bodo vsaj možnosti za letovanje kolikor toliko enake. Vsakemu, ki želi letovati, bi to morali omogočiti, delavcem s skromnimi žepi celo brezplačno. Takšna velikopotezna akcija bi obrodila in pripomogla tudi k boljšim medsebojnim odnosom.

Prav gotovo bi z brezplačnim dopustom za vse socialno šibke storili pomemben korak. Seveda se tu pojavlja vprašanje, kako bi tak brezplačen dopust lahko finančno izvedli. Morda bi to vprašanje lahko uredili s samoupravnimi sporazumi, z bolj smotno potrošnjo denarja, ki ga delovne organizacije namenijo za regres, oziroma za dopustovanje delavcev, z vlaganjem tega denarja v lastne počitniške domove itd.

Morda so ta razmišljanja nekoliko enostranska, vendar vredna pretehtanja, če že zaradi drugega ne, prav zato, ker smo, doslej na področju dopustovanja naših delavcev naredili bolj malo načrtnega in učinkovitega.

Tone Bezgovšek

Dopisujte v
Glas mladih

SPOŠTOVANI UREDNIK!

Najprej vas lepo pozdravljam. Služim svojo vojaško obveznost v Postojni, a trenutno sem na delovni akciji »Pridvor 77« v Koprju, od koder se vam tudi javljam.

Prosil bi za redno pošiljanje časopisa Steklar, saj bi bil rad še vnaprej seznanjen z delom v naši OZD in dogodki v Hrastniku nasploh. Obenem bi izkoristil prilžnost in pozdravil sodelavce v TOZD-2 in izmenno Sušter—Udovč.

vojak Anton Jecl
V. P. 3672/44
66230 POSTOJNA

ZDRAVO, ANTON!

Zahvaljujem se ti za lepo kartico. Hvala za pozdrave, ki mi jih pošiljaš, tudi jaz ti jih vračam. Steklarja bom pošiljal z veseljem, ker vem, da je to ena izmed oblik, prek katere boš obveščen, kaj in kako delamo.

Te pozdravlja urednik

SPOŠTOVANI UREDNIK!

V prvih vrsticah vas prav lepo pozdravljam. Nahajam se na odsluženju vojnega roka v Somboru v rodu aviacije.

Oglašam se vam s prošnjo, da bi mi pošiljali glasilo »Steklar«, ker bi bil rad vsak mesec informiran o delu našega kolektiva.

Lep pozdrav
vojak Avgust Novak
V. P. 3065
SOMBOR

ZDRAVO, AVGUST!

Hvala za pismo in pozdrave. Vsakokrat, ko dobim pismo od vajakov, ki ste na odsluženju vojnega roka, se razveselim, to pa zato, ker vidim, da kljub temu da ste daleč od kolektiva, z zanimanjem spremljate dogodke v našem podjetju. Steklarja ti bom z veseljem pošiljal.

Te pozdravlja urednik

Za nagradni kviz znanja iz prejšnje številke STEKLARJA smo prejeli 25 rešitev. Pravilni odgovori glasijo:

1. B 1934
2. B Rim—Berlin—Tokio 1940
3. A 22. julij 1941
4. C 4. ofenziva 1943
5. A 6. in 9. avgusta 1945

Za pravilne odgovore prejmejo na grade naslednji izžrebanci:

1. nagrada 30 din: Vogrinc Tezija, upok.
2. nagrada 20 din: Miklič Jože, upok.
3. nagrada 10 din: Rancinger Ivan, upok.

SPOŠTOVANI UREDNIK!

Najprej bi vas vprašal, kako ste in kako tečejo dela v našem podjetju. Meni je dobro in vam vsem želim veliko uspehov pri delu. Teško pričakujem dan, ko bom spet v naši delovni sredini, v kateri pa nisem dolgo delal, vendar je name napravila dober vtis.

Prejmite vsi skupaj lepe pozdrave, posebno pa še Hanzi, Robi, Janez, Mihela, Ivan, Žibre in Fric.

Pozdrav od vašega bivšega delavca, sedaj vojaka, ki pa upa, da bo po odsluženju vojaškega roka ponovno sprejet v isto sredino, v kateri je delal pred odhodom v JNA. Obenem bi prosil za naše glasilo Steklar.

Vojak Biščanin Senad
V. P. 9858/20
11274 BATAJNICA

ZDRAVO, SENAD!

Tudi tebi se zahvaljujem za vse želje in pozdrave. Upam, da se boš kmalu vrnil v našo delovno sredino, da bomo skupaj ustvarjali in izpolnili vse postavljene naloge.

Tvoji sodelavci bodo sigurno opazili tvoje pozdrave in se ti oglasili s kakšno kartico. Steklarja ti bom pošiljal.

Lep pozdrav urednik!

OO ZSMS ČEČE

OO ZSMS Čeče obstaja že precej dolgo. Ves čas so člani organizacije delovali aktivno v političnem življenju krajevne skupnosti. Ena od oblik uspešnega delovanja iz preteklosti bi bila to, da so mladinci — prostovoljci pomagali pri gradnji zadružnega doma. Nekako taka akcija je bila tudi kopanje jam za napeljavo telefona. Danes pa je precej njihove pozornosti in aktivnosti obrnjene na izgradnjo nogometnega stadiona. Upajo, da jim bo v kratkem uspelo izvesti enodnevno lokalno delovno akcijo. Seveda pa ni njihovo delo samo udarniško. Precej so spremenili na idejno političnem področju. Iz njihovih vrst izhaja nekaj dobrih komunistov, ki uspešno opravljajo svoje naloge. Pravijo, da ima na aktivnost mladih zelo velik vpliv šola, ki jim pomaga oblikovati in razviti mladinsko zavest.

Glede organizacije bi omenili najprej to, da ta ni dobra. Prej so imeli predsednika, ki je odstopil, tako da se morajo sedaj zadovoljiti z vršilec dolžnosti. Poleg njega imajo tajnika, ki še kar uspešno opravlja svojo funkcijo, prav tako tudi blagajnik. Imajo pa še petčlanski upravni odbor, ki je doslej pokazal še največ pripravljenosti za delo.

Res je, da je njihova OO številčno precej velika, ni pa tudi delovna. Glavni dejavnosti, s katerima se ukvarja večina aktivnih članov sta prosvetna in športna. Člani njihove OO, ki so hkrati tudi člani Prosvetnega društva, prirejajo, organizirajo in izvajajo recitale in proslave ob pomembnih kulturnih praznikih. Športna dejavnost je bolj množična kot kulturna. Prevladuje nogomet, ki v glavnem privlači vse fante, v zadnjem času pa je postal aktualen tudi namizni tenis. Njihovi

fantje — nogometaji so se udeležili že kar precejšnjega števila tekmovanj. Da bi lažje vadili in da bi pridobili še več članov, gradijo, kot smo že prej omenili, nogometno igrišče, ki bo služilo tudi za druge oblike rekreacije.

Osnovni in največji problem OO ZSMS Čeče je nezainteresiranost za delo — se pravi neaktivnost. Praktično dela na vseh področjih le peščica ljudi, ki so vedno eni in isti in ti so hkrati člani predsedstva. Večkrat so se že spraševali, kaj je glavni vzrok neaktivnosti velikega števila članov, žal nekega zadovoljivega odgovora še nimajo. Nekaterim so važnejši filmi v kinu, druge pa enostavno ne zanima. Skoraj na vseh sestankih so in še poskušajo rešiti ta problem, toda skoraj vedno je tako, da so tisti, ki so na sestankih, vsi aktivni. Z vidika prihodnosti se vsaj v kratkem ne bi mogla najti zadovoljiva rešitev. Upajo pa, da se bo to rešilo in da se bo njihova mladinska zavest toliko razvila, da jim neaktivnost ne bo več problem. Seveda se v OO ZSMS Čeče ukvarjajo tudi z drugimi vsakdanjimi problemi, ki so med seboj povezani ali pa so samostojni, vendar niso tako pomembni kot ta.

Zorko Karolina

NAGRADNI KVIZ ZNANJA

GLAS MLADIH

1. Kuščar, dolg 24—30 cm, ima bočno stisnjeno telo in valjast lepljiv jezik, ki ga sproži, da z njim lovi žuželke. Očesa obrača posamično. Prilagojen je tako, da tudi ob spreminjanju okolja spreminja barvo kože. Kateri kuščar je to?

- a) klaščivec
- b) bison
- c) kameleon

2. Slovenski politični delavec, rojen leta 1900, je že s 13 leti začel delati v tovarni stekla. Zgodaj se je vključil v napredno delavsko gibanje. Član KPJ je od leta 1924, istega leta je emigriral v Francijo, od l. 1931 je živel v SZ, kjer je obiskoval višjo politično šolo. Od l. 1947 je bil predsednik vlade SR Slovenije, od l. 1953 predsednik IS in predsednik ljudske skupščine. Leta 1967 je postal član sveta federacije in predsedstva CK ZKJ. Kdo je ta narodni heroj?

a) .....

3. Angleški fizik (1624—1727), matematik in astronom je po splošnem mnenju eden izmed največjih znanstvenikov. Bil je tudi profesor

v Cambridgu. Postavil je temelj klasične fizike in višje matematike. Ukvarjal se je z zakoni o gibanju planetov ter utemeljil klasično teoretično fiziko. Odkril je tudi gravitacijski zakon l. 1666. Od l. 1703 pa do svoje smrti pa je bil predsednik kraljevskega društva (akademija znanosti). Kdo je bil ta fizik?

a) .....

4. Kako se imenuje nagrada, ki jo vsako leto podeljuje akademija za filmsko umetnost in znanost v Hollywoodu najboljšim ameriškim in tujim filmom, za najboljšo moško in žensko vlogo, za najboljšo režijo, scenarij itd.

a) .....

5. Veja za telesno in psihično izpopolnjevanje je na Japonskem nacionalna organizacija. Ustanovitelj Džigoro Kano je postavil leta 1892 temelje sodobnega sredstva za samoobrambo, ko je športni značaj pomaknjen v ozadje. Kateri šport je to?

- a) karate
- b) ju-do
- c) boks